

NOCUJĄCY (1) *part praes act*

G pl nocujących.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Spędzający gdzieś noc [*u czego = w pobliżu czego*]: nabożeństwo ono wiernych Chrześcijanow grob Pánłki nówiedzaiących/ y nocuiących v niego w wielki piątek y w wielką Sobotę po kościelech/ ná pámiątkę pogrzebu Pánłkiego/ ielt pochwały godne *WujNT* 293.

Cf **NOCOWAĆ**

MŚ